

Titel: Den paaseende Bias. Iste Stykke.

Citation: "Den paaseende Bias. Iste Stykke.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, J.R. Thiele, 1772, s. 29. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_017_p29_bZONE1450933/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

lighed til at desertere fra hele Gielden. Ere hans Kamerater saa sine, at de foregive, at ville see, hvor han bliver af uden fore, saa salverer de sig ogsaa med Flugten; hvis ikke, saa lader han dem rigtig nok blive i Stikken. De gik sielden ud fra deres Sauerier til rette Dorgertid; men var det engang, at de bleve kiede af Sviren, sereud om Morgenen, saa havde Klaudius ret sin Ulykke paa Halsen, naar han da, som forstaaer sig, skulle følge sin forklædte Smakfulde hjem. Hendes Dør var lige indtil langs ud paa Natten fuld af spidsfindige Folk, som passede paa denne Proserpines Komedier. Disse havde Fornielse af at see hende komme hjem i Husarmunduren, og Klaudius skammede sig som en Hund, naar Folkene, som stod i Døren, kastede deres spidske Dine paa ham. Mange Gange spadserede han fem eller sex Gange forbi Døren, inden han torde vove at gaae ind med hende. Køllepigen var den misundeligste over Proserpines Lykke, derfor forsømte hun heller ikke at klappe det stærkeste hun kunne med sine Hænder, naar Klaudius gik op ad Trapperne med sin Sviske. Denne Tingest spækkede saaledes
Klaudi-